

MANIFEST “DONA LA NOTA: ENCARA HI SOM A TEMPS...”

Ja no ho recordem... No podem o no volem recordar-ho... Fa tant de temps que vam acabar de pintar el quadre que ja ha passat a formar part de les nostres vides... És la Terra... El gran decorat on ens movem, on vivim, on somiem...

Fa molts, moltíssims anys que vam acabar de dibuixar-la, de fer-la viure afegint-hi tota una gamma de colors inimaginable... I se'ns van acabar les paraules per poder descriure tanta bellesa traçada en blaus de cristall pur, en verds assossegats, en ocres irisats i canviant, en blancs nets i silenciosos... Vam anar introduint-hi personatges diferents, en aquesta magnífica obra de teatre: les plantes, els animals, els núvols capriciosos, els vents que fan viatjar tons de llum i de músiques que ens bressolen l'esperit... Pluges que ens conviden a la reflexió, focs que ens desperten el respecte cap a la natura... Era una representació inoblidable... I vam voler pinzellar els entreactes amb telons pintats de nit i farcits, tanmateix, de la blancor lluent dels estels i d'una lluna canviant...

Tot era vida, tot era moviment, tot era llum i colors esclatant en un món únic...

De vegades, però, quan creiem que hem creat una obra perenne i irreplicable, a la qual ja no s'hi pot millorar res, l'oblidem en un calaix i donem per fet que sempre mantindrà la brillantor dels seus pigments originals... Malauradament, aquest gran quadre en moviment que hem fet entre tota la humanitat, aquesta funció ininterrompuda, se'ns va anar desdibuixant davant nostre i no hem volgut adonar-nos-en... Algú va començar a enfosquir la llum, a empastifar parts de la pintura, a esborrar-ne els tons més vius, a diluir els seus marges... I vam deteriorar el sentit d'allò que volíem dibuixar fins a límits insostenibles, perquè vam callar quan ho feien, perquè vam continuar muts quan la natura ens demanava ajuda... Perquè calia actuar, que és el que s'ha de fer en qualsevol teatre, i no ho vam fer... Ens vam quedar al camerino confortable del silenci i de la inacció, esperant, només, la nostra breu escena per retornar tot seguit a la protecció de les seves tristes parets pintades de gris...

Però avui l'esperança està en vosaltres, joves actors i actrius que encara no heu debutat en aquest infinit escenari que ens envolta... Retorneu-hi els colors, la llum i la vida... Feu que el nostre estimat Planeta Blau trobi el seu màgic destí... Volem somiar que encara hi som a temps...!

Gibert d'Artze, 2020